वाचयित्वा च तं लेखम् एकान्ते शिववर्मणे
शशंस बधनिर्देशं भोगवर्मा विधेर् वशात् । 69
शिववर्मा 'अप्य् अवोचत् तं सामन्तं मन्त्रिसत्तमः,
त्वं व्यापादय मां, नो चेन्, निहन्म्य् आत्मानम् आत्मना । 70
तच् छ्रुत्वा विस्मयाविष्टो भोगवर्मा जगाद तं,
किम् एतद् ब्रूहि मे विप्र, शापितो ऽसि न वक्षि चेत् । 71
अथ वक्ति स्म तं मन्त्री, हन्येय यत्र भूपते,
तत्र द्वादश वर्षाणि देशे देवो न वर्षति । 72
तच् छ्रुत्वा मन्त्रिभिः सार्धं भोगवर्मा व्यचिन्तयत्,
दुष्टः स राजा देशस्य नाशम् अस्माकम् इच्छति । 73
किं हि तत्र न सन्त्य् एव बधका गुप्तगामिनः?
तस्मान् मन्त्री न बध्यो ऽसौ, रक्ष्यः स्वात्मबधाद् अपि । 74
इति संमन्त्र्य दत्वा च रक्षकान्, भोगवर्मणा
शिववर्मा ततो देशात् प्रेषितो ऽभूत् ततःक्षणात् । 75
एवं प्रत्याययौ जीवन् स मन्त्री प्रज्ञया स्वया,
शुद्धिम् च 'अस्य 'अन्यतो ज्ञाता, न हि धर्मो ऽन्यथा भवेत् । 76

इत्थं तव 'अपि शुद्धिः स्यात्, तिष्ठ तावद् गृहे मम,
कात्यायन, नृपो ऽप्य् एष सानुतापो भविष्यति । 77

Digitized by Google